

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิบัติการพยาบาลเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพและความปลอดภัยของชีวิตมนุษย์ ฉะนั้นในขณะที่ทำการพยาบาลจึงไม่ควรจะเกิดการผิดพลาดใด ๆ ขึ้นเลย แม้จะมีผู้วางว่าพยาบาลคือปฎิชนกรรมคาคนหนึ่งที่สามารถมีการผิดพลาดในขณะปฏิบัติงานได้เช่นเดียวกับบุคคลในอาชีพอื่น ๆ แต่ขอผิดพลาดในการปฏิบัติงานต่าง ๆ นั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่สามารถป้องกันมิให้เกิดขึ้นได้ถ้าผู้ปฏิบัติงานมีความรับผิดชอบ มีการวางแผนในการทำงานอย่างมีระบบ ละเอียดรอบคอบและมีการตรวจตรางานอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อในวิชาชีพ จะสามารถป้องกันอันตรายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยได้ ทั้งนี้พยาบาลจะต้องปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ การที่พยาบาลทุกคนจะมีคุณสมบัติดังกล่าวนี้เกิดขึ้นโดยธรรมชาตินั้นย่อมเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการที่จะให้การบริการพยาบาลแก่ผู้ที่มีมารับบริการได้อย่างปลอดภัยและมีคุณภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตรวจตรางานให้บริการพยาบาลอย่างมีแบบแผนและต่อเนื่อง พยาบาลจึงจำเป็นต้องมีระบบการบริหารการพยาบาลที่ดี กล่าวคือ มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เช่น การจักให้มีพยาบาลที่ ต้องทำหน้าที่ให้บริการพยาบาลแก่ผู้ป่วยโดยตรง และพยาบาลที่ต้องทำหน้าที่ในการนิเทศการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลกลุ่มแรก พยาบาลกลุ่มหลังนี้ เรียกกันว่า ผู้ตรวจการพยาบาลหรือผู้ประสานงาน หรือผู้นิเทศการพยาบาล หรือผู้อำนวยการเฉพาะทาง เพื่อช่วยให้งานบริการพยาบาลบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ (วิเชียร หวีลนา 2519 : 2)

ผู้ตรวจการพยาบาลเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะช่วยให้การบริการพยาบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและความสุขสบายของผู้รับบริการเป็นสำคัญ แจ็คสัน และ คีเวนีย์ (Jackson and Keaveny

1980 : 7) กล่าวถึงงานของผู้ตรวจการพยาบาลว่า ต้องรับผิดชอบงาน 2 อย่าง คือ บุคคลและสิ่งของ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับบุคคล คือ การทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่สร้างสรรค์ และมีความรับผิดชอบในงาน ส่วนด้านสิ่งของ ได้แก่ การรับผิดชอบเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ของการ ส่วน เมเธอร์สัน (Metherson 1967 : 59) ให้ความสำคัญของผู้ตรวจการพยาบาลทางด้านการบริหาร โดยให้ข้อคิดว่า ผู้ตรวจการพยาบาลมีใ้ผู้ที่ตรวจตรา หรือผู้สั่งงาน แต่เป็นผู้ที่ช่วยให้พยาบาลสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ ผู้ตรวจการพยาบาลจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลและสังคม เข้าใจขอบเขตหน้าที่ของพยาบาล นโยบายของหน่วยงาน และวิธีการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ แจ็คสัน และ คีเวนีย์ (Jackson and Keaveny 1980 : 7) ซึ่งเขียนไว้ว่างานของผู้ตรวจการพยาบาลส่วนหนึ่งเป็นงานบริหาร เช่น งานคานนโยบายขององค์กร การวางแผนงาน การจัดทำตารางการปฏิบัติงาน การควบคุม การตัดสินใจ ตลอดจนการบริหารเวลาในการปฏิบัติงาน เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปควยดี สำหรับ เลห์แมน (Lehman 1976 : 1204-1206) เน้นความสำคัญของผู้ตรวจการพยาบาลในด้านความสามารถในการปฏิบัติว่า ผู้ตรวจการพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกบริการพยาบาล จะต้องสามารถวิเคราะห์ปัญหาของผู้ป่วยได้ดี และช่วยให้ผู้ไ้ทั้งคัมภีชาสามารถมองปัญหาของผู้ป่วยได้อย่างถูกต้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งปรับปรุงการปฏิบัติการพยาบาลให้ดีขึ้น ส่งเสริมให้ผู้ไ้ทั้งคัมภีชาเกิดการ เรียนรู้การ พัฒนาตนเอง เพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อการพยาบาลที่มีคุณภาพ ทั้งนี้ผู้ตรวจการพยาบาลจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถสำคัญ 3 ด้าน คือ ความสามารถในการบริหาร ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล และความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ (ทวงรัตน์ บุญญาภิรักษ์ 2519 : 170)

ความสามารถในการบริหาร (Administrative Competence) หมายถึง ความสามารถในการวางแผน การสั่งการและกิจกรรมการบริหารอื่น ๆ เพื่อนำและเสริมให้ผู้ไ้ทั้งคัมภีชาปฏิบัติงานได้อย่างเต็มความสามารถและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงาน

ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล (Technical Competence)
 เป็นความรู้ความสามารถเฉพาะตนในการดูแลการปฏิบัติการพยาบาลของผู้ไ้บังคับบัญชา
 ให้เป็นไปอย่างไ้ยอดคือ สามารถนำเอาวิธีการปฏิบัติงานแบบต่าง ๆ ตลอดจนนำเอา
 ความรู้ต่าง ๆ ไปใช้กับผู้ไ้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้ไ้บังคับบัญชา สามารถปฏิบัติงาน
 ไ้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation Competence)
 ไ้แก่ ความสามารถในการเข้าใจคนว่าจะทำงานร่วมกับผู้อื่นไ้ได้อย่างไร เข้าใจ
 หลักหรือทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์เป็นอย่างดี

ผู้ตรวจการพยาบาล เป็นบุคคลหนึ่งในระดับผู้บริหารของโรงพยาบาลที่มี
 ส่วนช่วยสนับสนุนในงานบริการของโรงพยาบาลมีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงขึ้น ใน
 โรงพยาบาลทั่ว ๆ ไป ลักษณะสายการบังคับบัญชาของพยาบาลจะเป็นลำดับชั้น ดังนี้
 (วิเชียร ทวีลาภ และคณะ 2521 : 33)

แผนภูมิที่ 1 สายการบังคับบัญชาของพยาบาลในโรงพยาบาลทั่วไป

จากสายการบังคับบัญชาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ผู้ตรวจการพยาบาล เป็นตำแหน่งที่อยู่ช่วงกลางของสายการบังคับบัญชา ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างกลุ่มบุคคล 2 ระดับ ในหน่วยงานเข้าด้วยกัน คือ เชื่อมโยงผู้บริหารพยาบาลระดับสูง และพยาบาลระดับปฏิบัติการเข้าด้วยกัน โดยการเป็นตัวแทนของผู้บริหารพยาบาลระดับสูง นำนโยบาย เป้าหมาย และวิธีการต่าง ๆ ของผู้บริหารพยาบาลระดับสูงมาสู่พยาบาลระดับปฏิบัติการ และเป็นตัวแทนของพยาบาลระดับปฏิบัติการนำปัญหาหรือข้อเสนอนะต่าง ๆ ของพยาบาลระดับปฏิบัติการไปยังผู้บริหารพยาบาลระดับสูง เพื่อให้การปฏิบัติงานของทั้งสองระดับ เป็นไปอย่างสอดคล้องกัน (Jackson and Keaveny 1980 : 5) การที่ผู้ตรวจการพยาบาลต้องแสดงบทบาทในการปฏิบัติงานถึง 2 บทบาทนี้ เป็นเหตุให้ผู้ตรวจการพยาบาล มีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน กว้างขวาง (วิเชียร ทวีลาภ และคณะ 2521 : 8)

ในโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถานที่ให้การรักษาพยาบาล แก่ผู้ที่ได้รับความทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วยเช่นเดียวกับโรงพยาบาลทั่วไป เป็นสถานที่ฝึกประสบการณ์การเรียนรู้ของนักศึกษาต่าง ๆ ที่อยู่ในทีมสุขภาพ ได้แก่ นักศึกษาแพทย์ นักศึกษาพยาบาล นักศึกษาเทคนิคการแพทย์ นักศึกษากายภาพบำบัด และใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำคัญสำหรับงานค้นคว้า วิจัย เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์อีกด้วย (กระทรวงสาธารณสุข สำนักปลัดกระทรวง 2525 : 3-6) ทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ตรวจการพยาบาล ตามระเบียบปฏิบัติของทบวงมหาวิทยาลัย ว่าด้วยเรื่อง มาตรฐานสายงานพยาบาล ซึ่งประกาศใช้บังคับ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2519 กำหนดให้พยาบาลระดับ 6-7 ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในตำแหน่งผู้ตรวจการพยาบาลหรือผู้ประสานงาน มีขอบเขตความรับผิดชอบงานค้ำบริหาร ร้อยละ 65 งานค้ำวิชาการ ร้อยละ 25 และงานค้ำบริการพยาบาล ร้อยละ 10 (การกำหนดระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย 2519 : 28) โดยที่ผู้ตรวจการพยาบาลต้องมีความรับผิดชอบในด้านการบริหาร ค้ำวิชาการ และค้ำบริการพยาบาล ดังนั้น ผู้ตรวจการพยาบาลจึงต้องมีคุณสมบัติหลาย ๆ อย่าง เช่น มีความรู้และสามารถในการบริหารงานและบริหารบุคคล มีความรู้ค้ำวิชาการต่าง ๆ เป็นอย่างดี มีทักษะในการปฏิบัติงานใน

สาขาที่คนรับผิดชอบเป็นอย่างดี สามารถให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำหัวหน้า
หรือผู้ช่วยในเรื่องต่าง ๆ ทั้งด้านบริหาร และการปฏิบัติการพยาบาล (ทวงรัตน์
บุญญาบุรุษ 2525 : 36-44)

จากขอบเขตหน้าที่ของผู้ตรวจการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ดังกล่าวแล้วนั้น ผู้ตรวจการพยาบาลที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างครบถ้วนตามต้องการได้
จะต้องรู้จักการบริหารเวลาในการปฏิบัติงาน เพราะการบริหารเวลาจะช่วยให้สามารถ
ปฏิบัติงานได้ครบถ้วน ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพตามต้องการ ในเรื่องนี้ ฌริกเกอร์
(Drucker 1967 : 36) ได้เสนอว่า ผู้บริหารต้องรู้จักวิธีการบริหารเวลาในการ
ปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ บึงผู้บริหารที่อยู่ในตำแหน่งสูงขึ้น
เท่าใด หรือยิ่งมีขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบมากขึ้นเท่าใด การบริหารเวลาในการ
ปฏิบัติงาน ก็ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นเท่านั้น ผู้บริหารที่ดีจะต้องสามารถปฏิบัติงานได้
อย่างมีประสิทธิภาพภายในกำหนดเวลาที่มียู่ นอกจากนั้นความสามารถของผู้บริหาร
อยู่ที่สามารถวางแผนจัดระเบียบการใช้เวลาในการปฏิบัติงานได้ ชจรศักดิ์ หาญณรงค์
✓ (2519 : 3) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดระเบียบการบริหารเวลาว่า การจัด
ระเบียบบริหารเวลานั้นแต่ละคนจะมีการใช้เวลาไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับลักษณะความยาก
ง่ายของงานที่ปฏิบัติ งานที่สำคัญอาจใช้เวลาในการปฏิบัติงานน้อยกว่า แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
ประสบการณ์ของแต่ละบุคคล และที่สำคัญที่สุด คือ การรู้จักวางแผนการใช้เวลาใน
การปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้งานสามารถดำเนินไปด้วยดีและบรรลุผลตามที่ต้องการ
ส่วน แอปเปลบาม และ รอร์ส (Appelbaum and Rohrs 1981 : IX-X) กล่าวว่า
ว่า ผู้บริหารมักจะสนใจสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การจัดเตรียมความสำคัญของงานตามลำดับ
ก่อนหลัง ว่าคุณอะไรเป็นงานที่สำคัญที่สุด เร่งด่วนที่สุด ควรจะปฏิบัติก่อนและอะไร
สำคัญรองลงมา วิธีการบริหารเวลานี้มีกระบวนการปฏิบัติที่มีการต่อเนื่อง โดยเริ่มต้น
ด้วยการวางแผนการปฏิบัติงาน การนำแผนไปใช้ การประเมินแผน และผู้บริหาร
ยังจะต้องรู้จักคาดการณ์ล่วงหน้า รู้จักตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออก

สถาบันเทคโนโลยีแห่งแคลิฟอร์เนีย ได้ทำการศึกษาผู้บริหารจากวิชาชีพ
ต่าง ๆ จำนวน 1,100 คน ว่าเขามีวิธีการบริหารงานหรือมีการจัดระบบการทำงาน

อย่างไร การศึกษาครั้งนี้ พบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ไม่มีการบริหารเวลาในการปฏิบัติงาน ผู้บริหารจำนวน 935 คน รู้สึกหุดหอยในการทำงาน เพราะไม่สามารถจะทำงานได้เป็นผลสำเร็จตามที่คาดหวัง เขาต้องการรู้ว่า เขาควรจะทำอย่างไร ควรจะบริหารเวลาในการทำงานอย่างไร จึงจะทำให้การปฏิบัติงานของเขาบรรลุผลสำเร็จ

ความวิตถุประสงค์ (Appelbaum and Rohrs 1981 : 1-3) อรพินธ์ เจริญผล (2518 : 82) และ สุพันธ์ สมรรถกิจจร (2518 : 9) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาลโรงพยาบาลต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ตรวจการพยาบาลไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบของตนได้ครบถ้วนทุกอย่างในขณะที่ปฏิบัติงาน และไม่มีเวลาพอที่จะให้ความช่วยเหลือแนะนำคานการพยาบาลแก่นักศึกษาพยาบาล และนักเรียนผู้ช่วยพยาบาล เนื่องจากปริมาณงานที่รับผิดชอบในหน้าที่ผู้ตรวจการพยาบาลมีมากเกินไปจนไม่สามารถปฏิบัติงานทุกอย่างได้ภายในเวลาที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนี้ แจ็คสัน และ คีเวนีย์ (Jackson and Keaveny 1980 : 7) เสนอแนะว่า ผู้ตรวจการพยาบาลควรมีการบริหารเวลาในการทำงาน วางแผนจัดตารางเวลาในการปฏิบัติงาน วางแผนควบคุม การดำเนินงาน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ ในการศึกษาการบริหารเวลาของ แจ็คสัน และ คีเวนีย์ มีข้อสรุปการใช้เวลาในการทำงานคานต่าง ๆ ของผู้ตรวจการพยาบาลในช่วงเวลา 8 ชั่วโมง ดังนี้

งานนิเทศ	ร้อยละ 25
งานเกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ	ร้อยละ 22
งานมนุษยสัมพันธ์	ร้อยละ 28
งานวางแผนและจัดตารางการทำงาน	ร้อยละ 5
งานทบทวนและอื่น ๆ	ร้อยละ 20

พร้อมกับได้แสดงให้เห็นว่างานของผู้ตรวจการพยาบาลนั้น นอกจากจะต้องรับผิดชอบงานคานต่าง ๆ แล้วยังต้องทำงานส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต่าง ๆ อีกด้วย ในการทำงานโดยจึกค่าความสำคัญของงานออกเป็นประเภทต่าง ๆ เช่น แบ่งเป็นงานที่สำคัญมาก งานที่สำคัญ และงานที่สำคัญน้อย พร้อมทั้งเสนอข้อคิดไว้ว่า การเลือกปฏิบัติงานสำคัญตามลำดับก่อนหลัง จะทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ซึ่งพบว่า ผู้ตรวจการพยาบาลประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน เพราะไม่สามารถจะปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนได้ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้ตรวจการพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้บริหารทางการพยาบาลที่มีขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบกว้างขวาง จะต้องเป็นผู้ที่รู้จักบริหารเวลาในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี จึงจะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างครอบคลุม ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาลโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยการสัมภาษณ์ว่าผู้ตรวจการพยาบาล มีการวางแผนในการปฏิบัติงานอย่างไร และมีการใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างไร ผู้วิจัยได้จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาล ด้านบริหาร ด้านวิชาการ และด้านบริการพยาบาล ออกเป็นกิจกรรมที่สำคัญมาก กิจกรรมที่สำคัญ และกิจกรรมที่สำคายน้อย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาล โดยพิจารณาตามลำดับความสำคัญของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้ตรวจการพยาบาลต้องทำ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการบริหารเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาล ที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ได้แก่
 - 1.1 โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 - 1.2 โรงพยาบาลศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
 - 1.3 โรงพยาบาลมหาราช นคร เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 - 1.4 โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
 - 1.5 โรงพยาบาลศิริราช มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ศึกษาการบริหารเวลาในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาล ในช่วงเวลา 8.00 - 16.00 น. โดยใช้แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ครอบคลุมกิจกรรม

ค้ำบริหาร ค้ำวิชาการ และค้ำบริการพยาบาล โดยจำแนกกิจกรรมออกเป็น 3 ระดับ คือ กิจกรรมที่สำคัญมาก กิจกรรมที่สำคัญ และกิจกรรมที่สำคัญน้อย โดยเน้นที่การวางแผนการบริหาร เวลาและเวลาที่ใช้แต่ละกิจกรรมในงานแต่ละค้ำ

ขอกกลงเบื้องต้น

1. เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรมที่ได้จากการสัมภาษณ์ เป็นเวลาโดยเฉลี่ยในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ
2. ศึกษาเฉพาะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การบริหารเวลาในการปฏิบัติงาน หมายถึง การวางแผนและการใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรมค้ำบริหาร ค้ำวิชาการ และค้ำบริการพยาบาล ของผู้ตรวจการพยาบาล ในโรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยจำแนกกิจกรรมออกเป็น 3 ระดับ คือ กิจกรรมที่สำคัญมาก กิจกรรมที่สำคัญ และกิจกรรมที่สำคัญน้อย

1.1 กิจกรรมค้ำบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย ระเบียบวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับบุคลากร การวางแผนงาน การสั่งการ การควบคุมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่ส่งผลให้ผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถปฏิบัติงานใหม่บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงาน เช่น การจัดอัตรากำลังบุคลากร การเงินและงบประมาณ การควบคุมการใช้และการดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ การประสานงาน การประเมินผล เป็นต้น

1.2 กิจกรรมค้ำวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการให้ความรู้ การจัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาตนเองของบุคลากรพยาบาล นักศึกษา ผู้ป่วยและญาติ ในหน่วยงานที่รับผิดชอบ

1.3 กิจกรรมด้านบริการพยาบาล หมายถึง กิจกรรมที่กระทำโดยตรงต่อผู้ป่วย หรือต่อผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถให้บริการพยาบาลได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและเกิดผลดีต่อผู้ป่วย

1.4 การจำแนกกิจกรรมในการปฏิบัติงานของผู้ตรวจการพยาบาลไว้เกณฑ์ดังนี้ (1) ตามความเร่งด่วนของงาน (2) ผลเสียหายต่อหน่วยงาน (3) การตัดสินใจสั่งการ

1.4.1 กิจกรรมที่สำคัญมาก หมายถึง กิจกรรมที่ต้องปฏิบัติโดยเร่งด่วน ต้องตัดสินใจกระทำทันที หรือต้องทำในอนาคคอันใกล้ มิฉะนั้นจะเกิดผลเสียหายต่อหน่วยงานได้ เป็นกิจกรรมที่ผู้ตรวจการพยาบาลจะต้องตัดสินใจสั่งการด้วยตนเอง ได้แก่ เหตุการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเกี่ยวกับผู้ป่วยในระยะวิกฤต บุคลากรประจำการและบุคลากรสาขาอื่นที่ทำงานเกี่ยวข้องกัน การจัดใหม่หรือเครื่องใช้ ตลอดจนเวชภัณฑ์จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยและญาติ ปัญหาการขาดบุคลากรพยาบาลที่ปฏิบัติงาน ปัญหาเกี่ยวกับอุบัติเหตุต่าง ๆ การสอนหรือสาธิตเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการปฏิบัติการพยาบาลที่ถูกต้องให้แก่บุคลากรพยาบาลที่มีปัญหาทันทีทันใดในขณะปฏิบัติงาน

1.4.2 กิจกรรมที่สำคัญ หมายถึง กิจกรรมที่จำเป็นต้องปฏิบัติแต่ไม่เร่งด่วน สามารถปรับเปลี่ยนเวลาได้ สามารถมอบหมายงานบางส่วนให้ผู้อื่นปฏิบัติได้ แต่การตัดสินใจสั่งการ ผู้ตรวจการพยาบาลจะต้องเป็นผู้กระทำเอง หรือต้องตัดสินใจร่วมกับผู้อื่น ได้แก่ การนิเทศการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาล การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรพยาบาล การประชุมที่เกี่ยวข้องกับนโยบายและการวางแผนการปฏิบัติงาน การประสานงาน การตรวจเยี่ยม การประชุมพิเศษ การให้คำปรึกษา การสอน และการสาธิต การจัดประชุมวิชาการ เป็นต้น

1.4.3 กิจกรรมที่สำคัญน้อย หมายถึง กิจกรรมที่สามารถมอบหมายให้ผู้อื่นกระทำแทนได้ ผู้ที่ได้รับมอบหมายงานสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ตามลำพัง ได้แก่ การประชุมที่ไม่เกี่ยวข้องกับนโยบายการปฏิบัติงานที่อาจมอบหมายให้ผู้อื่นไปประชุมแทนได้ การบันทึกและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ การจัดหาครุภัณฑ์ เอกสาร หรือบทความต่าง ๆ เป็นต้น

2. ผู้ตรวจการพยาบาล หมายถึง พยาบาลที่อยู่ในตำแหน่งบริหารใน
 สายงานพยาบาล เป็นตำแหน่งอยู่ระหว่างหัวหน้าหอผู้ป่วย กับหัวหน้าพยาบาล มี
 ความรับผิดชอบในการควบคุม แนะนำ และเป็นพี่ปรึกษาของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา
 โดยได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบดังกล่าวจากหัวหน้าพยาบาล หรือ
 หัวหน้าภาควิชาพยาบาล

3. โรงพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นโรงพยาบาลทั่วไป ให้
 บริการการตรวจและรักษาโรคให้แก่ประชาชน เป็นที่ฝึกปฏิบัติของนักศึกษาแพทย์
 นักศึกษาพยาบาล และนักศึกษาอื่น ๆ ที่อยู่ในทีมสุขภาพ ตลอดจนใช้เป็นศูนย์ค้นคว้า
 วิจัย ได้แก่ โรงพยาบาลสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โรงพยาบาล
 ศรีนครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โรงพยาบาลมหาสารคาม นครเชียงใหม่ มหาวิทยาลัย
 เชียงใหม่ โรงพยาบาลรามธิบดี และโรงพยาบาลศิริราช มหาวิทยาลัยมหิดล

✓ ประโยชน์ของการวิจัย มีดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการวางแผนการปฏิบัติงานของ
 ผู้ตรวจการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

✓ 2. ผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้ตรวจการพยาบาลตระหนักในความสำเร็จของ
 การบริหารเวลา และจะนำไปสู่การค้นคว้าและวิจัยที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการปฏิบัติ
 งานของผู้ตรวจการพยาบาลได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย